

[Statsministeren.]

De bemærkninger, jeg her har gjort, betyder ikke, at vi på forhånd afviser de tanker, der er nedfældet i socialdemokratiets 12 punkter. Der er punkter i det, som vi føler er en alvorlig overvejelse værd. Men det må siges, at to aktuelle ting er ikke med. Der er ikke noget alternativ, rent aktuelt, til regeringens økonomiske politik; der er det hverken på kortere eller på lidt længere sigt. Og så er der jo at konstatere, at hr. Per Hækkerup i den tale i dag kredsede om indkomstpoltikken som forbryderen om åstedet. Socialdemokratiet skylder os stadig svar på: hvad vil man sætte i stedet? Alt det, der er nævnt, kan kun blive et supplement.

Vedrørende markedspolitikken stillede hr. Per Hækkerup det spørgsmål til regeringen, hvilke muligheder vi har for at føre det nordiske samarbejde videre. Her vil jeg gerne sige, at det lykkedes os jo at nå langt i forhandlingerne med de øvrige nordiske lande, faktisk så langt, at jeg mener det berettiget at sige, at vi nåede et meget stort resultat. Skuffelsen blev derfor ikke mindre, da man fra finsk side meddelte de øvrige tre lande, at Finland ikke kunne undertegne traktatudkastet i den nuværende markedspolitiske situation. Jeg tror, alle i dette ting er enige om, at dette måtte komme som en overraskelse, fordi alle de nordiske lande havde forhandlet om Nordeks iværksættelse ud fra den forudsætning, at det nordiske samarbejde ved siden af sin selvstændige værdi før eller siden skulle indgå i et bredere europæisk samarbejde. Vi må i denne forbindelse erindre, at Norge søger medlemskab i fællesmarkedet sammen med Danmark, og at Sverige ønsker forhandlinger om en europæisk løsning, der så vidt muligt sigter mod medlemskab, såfremt dette skønnes foreneligt med Sveriges alliancefri politik.

Jeg finder det af afgørende betydning, at de resultater, der er opnået under forhandlingerne om Nordek, i størst muligt omfang bevares og føres videre i den kommende tid, hvor forhandlingerne med fællesmarkedet kommer til at stå i forgrunden. Jeg betragter det som en selvfølge, at der i den periode, hvor der forhandles om medlemskab af fællesmarkedet, holdes den tættest mulige kontakt mellem Danmark, Norge og Sverige. Med henblik herpå har vi fra dansk side indkaldt til et koordinerings-

møde i København allerede i den kommende uge. Man skal her drøfte forberedelserne til forhandlingerne med fællesmarkedet. Denne koordinering af bestræbelserne har selvsagt størst interesse for Danmark, Norge og Sverige, men også Finland har en interesse i at følge drøftelserne og er derfor også inviteret til mødet.

Efter min opfattelse bør vi imidlertid gå et skridt videre i de nordiske bestræbelser. I lyset af de resultater, der blev opnået under forhandlingerne om Nordekraktaten, bør vi undersøge mulighederne for et nordisk samarbejde sideløbende med og som supplement til de nordiske landes deltagelse i et bredere europæisk markedssamarbejde. Jeg mener, at der ved mødet til efteråret mellem Nordisk Råds præsidium og de nordiske statsministre og på Nordisk Råds session til vinter i København bør søges tilvejebragt hensigtsmæssige rammer for det fortsatte nordiske samarbejde i lyset af de europæiske muligheder.

Jeg lægger afgørende vægt på, at Finland uanset sin stilling i forholdet til Norge, Sverige og Danmark i størst muligt omfang inddrages i disse drøftelser. På samme måde må Islands forhold indgå i overvejelserne. Jeg siger dette, fordi det nu er tiden at huske vor ofte udtalte indstilling om, at åbnes døren mod syd, må den ikke samtidig lukkes mod nord. Jeg mener altså, at der netop mellem regeringsrepræsentanter og Nordisk Råds præsidium og på Nordisk Råds session bør føres drøftelser ud fra dette hovedsyn.

Jeg vil gerne til slut vende tilbage til hr. Per Hækkerups udtalelse om den kommunale udligning. Hr. Per Hækkerup sagde: man har her også været inde på at beskære refusionerne til kommunerne for vejarbejde; hvor langt skal man gå? Står vi i virkeligheden ikke her ved noget af det, der karakteriserer det, hr. Poul Dam var inde på, skyttegravsstillingerne? For hvad var det, hr. Poul Dam og hr. Per Hækkerup, med forskellige ord, men med absolut samme velmente holdning, gav udtryk for? Det var, at der var ikke gode samarbejds muligheder, fordi regeringspartierne altid var enige, og så kunne der ikke ændres. Realkreditten viser, at det altså ikke er dækkende. Nu lægger regeringen frem et forslag, som skal ligge sommeren over, fordi der skal lovgives